

31985L0433

1985.9.24.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 253/37

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1985. szeptember 16.)

a gyógyszereszközelek, -bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről és az egyes gyógyszerész-tevékenységekre vonatkozóan a letelepedés szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő intézkedésekről

(85/433/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49. és 57. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a Szerződés alapján az átmeneti időszak végétől tilos az állampolgárságon alapuló hátrányosan megkülönböztető elbánás a letelepedéssel és a szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban; mivel az állampolgárságon alapuló egyenlő elbánás elve különösen bizonyos tevékenységek gyakorlásához szükséges engedélyek megadására, illetve a szakmai szervezetekben vagy testületekben történő bejegyzésre vagy tagságra vonatkozik;

mivel mindazonáltal bizonyos rendelkezések bevezetése a letelepedés szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítése érdekében szükségesnek bizonyul;

mivel a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének h) pontja alapján a tagállamok nem nyújthatnak olyan támogatásokat, amelyek torzíthatják a letelepedés feltételeit;

mivel a Szerződés 57. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy irányelveket kell elfogadni az oklevelek, bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről;

mivel a tagállamok között a gyógyszerészeti képzésben jelenleg fennálló aránytalanságok miatt bizonyos összehangoló rendelkezések szükségesek annak érdekében, hogy a tagállamok bevezethessék az oklevelek, bizonyítványok és a képzés

megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerését; mivel ilyen összehangolást valósított meg az egyes gyógyszerészeti tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási intézkedésekben megállapított rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. szeptember 16-i 85/432/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾;

mivel egyes tagállamokban bizonyos gyógyszerészeti tevékenységek gyakorlása az oklevél, bizonyítvány vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzése mellett kiegészítő szakmai gyakorlathoz kötött; mivel a tagállamokban jelenleg nincsen egységes szabályozás ebben a kérdésben, ezért az akadályok elhárítása céljából ajánlatos egy másik tagállamban megszerzett, azonos időtartamú, megfelelő gyakorlatot kielégítő feltételként elismerni;

mivel egyes tagállamok népegészségügyi politikájukban, amelyben többek között arra törekednek, hogy a gyógyszerellátást a teljes területükön biztosítsák, korlátozzák az újonnan alapítható gyógyszertárak számát, más tagállamok azonban nem hoznak ilyen intézkedéseket; mivel ilyen körülmények között még korai azt tervezni, hogy a gyógyszereszközelek, -bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésének hatályát kiterjesszék a három évnél rövidebb ideje működő gyógyszertárak vezetésére is; mivel ezt a kérdést a Bizottságnak és a Tanácsnak egy bizonyos időszak elteltével újra meg kell vizsgálnia;

mivel a képzésről szóló tanúsítvány birtoklása tekintetében az ilyen képesítések használatát csak a származási tagállam nyelvén vagy azon tagállam nyelvén kell engedélyezni, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hiszen az oklevelek kölcsönös elismeréséről szóló irányelvben foglaltak nem szükségszerűen jelentik azt, hogy az ilyen oklevelek által lefedett képzések egyenértékűek lennének;

mivel az ezen irányelv nemzeti hatóságok által történő alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamok előírhatják, hogy annak a személynek, aki megfelel az ezen irányelv által előírt képzési követelményeknek, a képzésről szóló bizonyítvány mellett a származási országának, illetve annak az országnak, ahonnan érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságától származó igazolást kell benyújtania, amely igazolja, hogy az adott képzési bizonyítvány ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozik;

⁽¹⁾ HL C 35., 1981.2.18., 6. o. és HL C 40., 1984.2.18., 4. o.

⁽²⁾ HL C 277., 1983.10.17., 160. o.

⁽³⁾ HL C 230., 1981.9.10., 10. o.

⁽⁴⁾ HL L 253., 1985.9.24., 34. o.

mivel ez az irányelv nem érinti a tagállamok által elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek megtiltják a vállalatoknak vagy cégeknek az ilyen tevékenységek gyakorlását, vagy bizonyos feltételek teljesítésétől teszik azt függővé;

mivel nehéz megítélni, hogy a gyógyszerészek szabad szolgáltatásnyújtásának elősegítését célzó szabályok a jelenlegi helyzetben mennyire lennének megfelelőek; mivel a jelenlegi körülmények között nem ajánlatos ilyen szabályokat elfogadni;

mivel tekintettel a jó hírnév követelményére, különbséget kell tenni a szakmai tevékenység megkezdésével, illetve annak folytatásával kapcsolatos követelmények között;

mivel, ami az alkalmazottként tevékenykedő személyeket illeti, a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ nem állapít meg a jó hírnévre, a hivatás gyakorlására vagy az érintett szakterületekhez tartozó megnevezések használatára vonatkozó különleges rendelkezéseket; mivel a tagállamok megítélése alapján ezek a szabályok mind az alkalmazottként, mind az önállóan tevékenykedő személyekre alkalmazandók vagy alkalmazhatók; mivel a tagállamokban a gyógyszerészképzés, -bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megszerzéséhez kötött foglalkozásokat a gyógyszerészek szakmai karrierjük során alkalmazottként, önállóan, illetve mindkét minőségükben gyakorolják; mivel ezen irányelv kiterjesztése szükségesnek tűnik az alkalmazott gyógyszerészekre is, hogy e szakemberek Közösségen belüli szabad mozgását a lehető legnagyobb mértékben ösztönözzék,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Hatály

1. cikk

Ezen irányelv hatálya azokra a tevékenységekre terjed ki, amelyek megkezdése és gyakorlása egy vagy több tagállamban a szakmai képesítés feltételéhez kötött, és amely tevékenységek a 4. cikkben említett gyógyszerészképzéssel, -bizonyítvánnyal és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal rendelkezők számára nyitottak.

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

II. FEJEZET

Gyógyszerészképzés, -bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok

2. cikk

(1) A tagállamok elismerik egy másik tagállam által az ezen irányelv 4. cikkében felsorolt és a 85/432/EGK irányelv 2. cikkének megfelelően a tagállamok állampolgárainak odaítélt okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat azáltal, hogy az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében azokat ugyanolyan hatályúnak tekintik, mint a 4. cikkben felsorolt azon képesítéseket, amelyeket saját maguk ítélnék oda.

(2) A tagállamoknak azonban nem kell az (1) bekezdésben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok érvényességét elfogadniuk új gyógyszerárak nyilvánosság számára történő megnyitásához. Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a három évnél rövidebb ideje működő gyógyszerárakat szintén új gyógyszeráraknak kell tekinteni.

A 19. cikk (1) bekezdésében megjelölt napot követő öt év eltelte után a Bizottság jelentést készít a Tanács számára az első albekezdésben foglalt rendelkezések tagállami alkalmazásáról, és arról, hogy milyen lehetőség van az (1) bekezdésben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésének kiterjesztésére. A Bizottság erre vonatkozóan megfelelő javaslatokat tesz.

3. cikk

(1) A 2. cikktől eltérve és az 1979. évi Csatlakozási Okmány 45. cikkének sérelme nélkül a Görög Köztársaságnak az 1612/68/EGK rendeletnek megfelelően, az ezen irányelv 2. cikkében megállapítottak szerint, az 1. cikkben említett alkalmazottként végzett tevékenységek kivételével nem kell a más tagállamok által kiállított oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok érvényességét elfogadnia.

Amíg a Görög Köztársaság ezt az eltérést alkalmazza, az 1979. évi Csatlakozási Okmány 45. cikkének sérelme nélkül, a 2. cikk szerint a többi tagállamnak nem kell elfogadnia a 4. cikk d) bekezdésében említett bizonyítványok érvényességét az 1612/68/EGK rendeletnek megfelelően az 1. cikkben említett alkalmazotti minőségben végzett tevékenységek kivételével.

(2) A 19. cikk (1) bekezdésében előírt napot követő tíz év eltelte után a Bizottság megfelelő javaslatokat terjeszt a Tanács elé az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésének a kiterjesztéséről, hogy elősegítse a Görög Köztársaság és a többi tagállam között a letelepedés szabadságának tényleges gyakorlását. A Tanács a javaslatok alapján a Szerződésben megállapított eljárásnak megfelelően jár el.

4. cikk

A 2. cikkben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok az alábbiak:

a) *Belgiumban:*

Le diplôme légal de pharmaciens/het wettelijk diploma van apotheker (törvényes gyógyszerészoklevél), amelyet az egyetemek orvosi és gyógyszerészeti karai, a Központi Vizsgabizottság vagy az egyetemi államvizsga-bizottságok állítanak ki;

b) *Dániában:*

Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen (egyetemi gyógyszerészeti bizonyítvány);

c) *a Német Szövetségi Köztársaságban:*

1. *Zeugnis über die staatliche Pharmazeutische Prüfung* (gyógyszerészállamvizsga-bizonyítvány), amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóságok ítélnék oda.

2. A Német Szövetségi Köztársaság hatáskörrel rendelkező hatóságai által kiállított igazolások arra vonatkozóan, hogy a Német Demokratikus Köztársaság hatáskörrel rendelkező hatóságai által 1945. május 8-a után kiállított okleveleket az 1. pontban említett oklevelekkel egyenértékűnek fogadják el.

d) *Görögországban:*

Πατοποιητικό των αρμοδίων αρχών, ικανότητας άσκησης της φαρμακευτικής, χορηγούμενο μετά κρατική εξέταση (a gyógyszerész-tevékenység végzésére jogosító alkalmassági bizonyítvány), amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóságok az államvizsga sikeres letételét követően állítanak ki;

e) *Franciaországban:*

Az egyetemek által odaítélt állami gyógyszerészoklevél vagy az egyetemek által odaítélt állami gyógyszerészdoktori oklevél;

f) *Írországban:*

Registered Pharmaceutical Chemist (bejegyzett gyógyszerész) bizonyítvány;

g) *Olaszországban:*

Az államvizsga sikeres letételét követően kiállított, a gyógyszerészeti tevékenység végzésére jogosító oklevél vagy bizonyítvány;

h) *Luxemburgban:*

Az Államvizsga-bizottság által kiállított és az oktatásügyi miniszter által aláírt állami gyógyszerészoklevél;

i) *Hollandiában:*

Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen (egyetemi gyógyszerész-bizonyítvány);

j) *az Egyesült Királyságban:*

Registered Pharmaceutical Chemist (bejegyzett gyógyszerész) bizonyítvány.

5. cikk

Ha egy tagállam az 1. cikkben említett tevékenységek végzéséhez nemcsak a 4. cikk szerinti oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megszerzését teszi kötelezővé, hanem szakmai gyakorlat igazolását is megköveteli, a befogadó tagállam elfogadja a külföldi állampolgár származási országának vagy annak az országnak, ahonnan érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságai által kiállított igazolást arra vonatkozóan, hogy a külföldi személy a szóban forgó tevékenységeket az előírt tevékenységekkel egyenlő ideig gyakorolta a származása szerinti tagállamban vagy abban a tagállamban, amelyből érkezett.

Ezt az elismerést azonban nem kell alkalmazni az állami nyilvános gyógyszerügyi engedély megadásának feltételeként előírt kétéves szakmai gyakorlat esetében a Luxemburgi Nagyhercegség területén.

III. FEJEZET

Szerzett jogok

6. cikk

Azokat a gyógyszerészokleveleket, -bizonyítványokat és egyetemi vagy azzal egyenértékű képesítéseket igazoló egyéb tanúsítványokat, amelyeket a tagállamok állampolgárai számára a tagállamok állítottak ki, de amelyek nem felelnek meg a 85/432/EGK irányelv 2. cikkében megállapított minimális képzési követelményeknek, abban az esetben kell a feltételeket kielégítő okleveleket tekinteni, ha:

– az említett irányelv hatálybalépését megelőzően megszerzett képesítést igazolnak,
vagy

– olyan képesítést igazolnak, amelyet az említett irányelv hatálybalépésének napja után szereztek meg, de a képzés az említett irányelv hatálybalépésének napját megelőzően kezdődött el,

és mindkét esetben, ha:

– a fenti dokumentumokat egy igazolás kíséri, amely szerint az említett állampolgár az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább három egymást követő évben ténylegesen és jogszerűen gyakorolta a 85/432/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdésében említett tevékenységet egy tagállamban, amennyiben az ilyen tevékenységet az adott államban szabályozták.

IV. FEJEZET

A tudományos címek használata

7. cikk

(1) A 14. cikk sérelme nélkül, a befogadó tagállamok biztosítják, hogy ha egy tagállam állampolgára megfelel a 2., 5. és 6. cikkben megállapított feltételeknek, jogosult a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan érkezett, a nyelvén használni az illető állam törvényes tudományos címeit vagy – ahol az alkalmazható – azok rövidítéseit. A befogadó tagállamok előírhatják, hogy a cím után fel kell tüntetni a címet odaitéllő intézmény vagy vizsgálbizottság nevét és székhelyét.

(2) Ha a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, használt tudományos cím a befogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amely abban a tagállamban olyan kiegészítő képzést tesz kötelezővé, amelyet az illető személy nem végzett el, a befogadó tagállam előírhatja, hogy az illető személy a befogadó tagállam által meghatározott megfelelő formában használja a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, alkalmazott címet.

V. FEJEZET

A letelepedés szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések

8. cikk

(1) Az a befogadó tagállam, amely a jó hírnév tanúsítását teszi kötelezővé az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdésekor, más tagállamok állampolgárai vonatkozásában elegendő bizonyítékként fogadja el a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kiadott igazolást, amely tanúsítja, hogy az illető megfelel a tagállamnak a tevékenység megkezdéséhez előírt jó jellemre vagy hírnévre vonatkozó követelményeinek.

(2) Ha a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem követeli meg a megfelelő jellem vagy jó hírnév tanúsítását azoktól a személyektől, akik az adott tevékenységet első alkalommal kívánják gyakorolni, a befogadó tagállam előírhatja a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak az állampolgárai számára, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hatósági erkölcsi bizonyítvány, ennek hiányában a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kibocsátott egyenértékű dokumentum benyújtását.

(3) Ha a befogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely a területén kívül azelőtt

történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és ez az eset befolyásolhatja az adott tevékenységnek a befogadó tagállam területén belüli megkezdését, tájékoztathatja erről a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságai, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálják a tények valódiságát, valamint azt, hogy a tények hatással lehetnek-e az érintett tevékenység megkezdésére a befogadó tagállam területén. Az érintett tagállam hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a befogadó tagállamot az ennek következtében az általa kiadott igazolásokkal vagy dokumentumokkal kapcsolatos eljárásokról.

(4) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

9. cikk

(1) Ha egy befogadó tagállamban törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés van hatályban, amelynek a jó jellemre és hírnévre vonatkozóan megállapított követelményei fegyelmi eljárásról rendelkeznek az 1. cikkben említett tevékenységek során elkövetett súlyos szakmai visszaélés vagy bűncselekmény elkövetése miatti elítélés esetére, a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, továbbít a befogadó tagállamnak minden szükséges információt az érintett személlyel kapcsolatos minden szakmai vagy közigazgatási jellegű intézkedésről vagy lefolytatott fegyelmi eljárásról, illetve a számára kiszabott büntetésekről, amikor foglalkozását a származási tagállamban vagy abban a tagállamban gyakorolta, ahonnan érkezett.

(2) Ha a befogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely területén kívül azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és ez befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén belüli folytatását, tájékoztathatja a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságai megvizsgálják a tények valódiságát, valamint azt, hogy a tények hatással lehetnek-e az érintett tevékenység megkezdésére a befogadó tagállam területén. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a befogadó tagállamot az 1. cikkben foglaltaknak megfelelő, a továbbított információval kapcsolatos intézkedéseikről.

(3) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

10. cikk

Ha egy befogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy az 1. cikkben említett tevékenységet csak a fizikai és szellemi egészségről szóló igazolás birtokában lehet megkezdeni vagy folytatni, az illető tagállam elfogadja ennek bizonyítékaként a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, előírt dokumentum bemutatását.

Ha a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem támaszt ilyen jellegű követelményeket azokkal szemben, akik a szóban forgó tevékenységet kívánják megkezdeni vagy gyakorolni, a befogadó tagállam elfogadja az ilyen állampolgároktól az illető állam hatáskörrel rendelkező hatóságainak a befogadó tagállamban kibocsátottal egyenértékű igazolását.

11. cikk

A 8., 9. és 10. cikkben említett dokumentumok a benyújtásukkor nem lehetnek három hónapnál régebbiek.

12. cikk

(1) A 8., 9. vagy 10. cikk alapján az (1) bekezdésben említett tevékenység megkezdésében érintett személlyel kapcsolatos engedélyezési eljárást a lehető leghamarabb, de legfeljebb a vele kapcsolatos dokumentumok benyújtását követő három hónapon belül be kell fejezni, az eljárás lefolytatását esetlegesen követő fellebbezési eljárás késedelmé nélkül.

(2) A 8. cikk (3) bekezdésében és a 9. cikk (2) bekezdésében említett esetekben az újbóli vizsgálat iránti kérelem felfüggeszti az (1) bekezdésben megállapított időszakot.

A megkeresett származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, három hónapon belül választ kell adnia.

A válasz kézhezvétele vagy a határidő lejárta után a befogadó tagállam az (1) bekezdés szerint folytatja az eljárást.

13. cikk

Ha egy befogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy az 1. cikkben említett tevékenységet csak eskü vagy ünnepélyes nyilatkozat letétele után lehet megkezdeni vagy folytatni, azonban más tagállamok állampolgárai nem tehetnek ilyen esküt vagy nyilatkozatot, az illető tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy ezzel egyenértékű eskü- vagy nyilatkozatformát ajánljon fel az érintett személynek.

14. cikk

Ha egy tagállam az 1. cikkben említett tevékenységek gyakorlásához használt szakmai cím engedélyezését szabályozta, a 2., 5. és 6. cikkben megállapított szakmai képesítési követelményeknek megfelelő személy számára biztosítja a jogot

az érintett tagállamban használt szakmai címnek megfelelő, a befogadó tagállamban használt szakmai cím és annak rövidítése használatára.

15. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy az érintett személyek megkapják a szükséges tájékoztatást a befogadó tagállam egészségügyi és társadalombiztosítási jogszabályairól, illetve, ahol alkalmazható, szakmai etikai szabályairól.

E célból a tagállamok tájékoztatási központokat hozhatnak létre, amelyeken keresztül az érdekeltek hozzájuthatnak a szükséges információkhoz. A befogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személyek számára e központok felkeresését.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett tájékoztató központokat a 19. cikk (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül az általuk erre a célra kijelölt, hatáskörrel rendelkező hatóságok és testületeik felügyelete alatt is létrehozhatják.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy, ahol szükséges, az érintett személyek saját és vásárlóik érdekében tegyenek szert a szakmájuknak a befogadó tagállam területén történő gyakorlásához szükséges nyelvtudásra.

VI. FEJEZET

Záró rendelkezések*16. cikk*

Kétség esetén a befogadó tagállam kérheti, hogy a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai igazolják az illető tagállamban kiadott és a II–III. fejezetben említett oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok hitelességét, és azt a tényt, hogy az érintett személy eleget tett a 85/432/EGK irányelvben megállapított képzési követelménynek.

17. cikk

A 19. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül a tagállamok kijelölik az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok, illetve az ezen irányelvben említett dokumentumok kibocsátására vagy fogadására hatáskörrel rendelkező hatóságokat vagy testületeket, és erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

18. cikk

Ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni a tagállamok azon állampolgárainak esetében is, akik az 1. cikkben említett tevékenységeket az 1612/68/EGK rendeletnek megfelelően alkalmazottként gyakorolják vagy gyakorolni fogják.

19. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1987. október 1. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

20. cikk

Ha egy tagállam bizonyos területeken jelentős akadályokba ütközik ezen irányelv alkalmazásakor, a Bizottság az adott

állammal együttműködve megvizsgálja az akadályokat, és kikéri a Tanács 75/320/EGK határozata ⁽¹⁾ alapján létrehozott gyógyszerészeti bizottság véleményét.

Szükség esetén a Bizottság javaslatokat nyújt be a Tanácsnak.

21. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1985. szeptember 16-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. FISCHBACH

(1) HL L 147., 1975.6.9., 23. o.